

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมกิจการฮัจย์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
กิจการฮัจย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริม
กิจการฮัจย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^{ซึ่ง}ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “อะมีรุลฮัจย์” หรือ “รอฮิบ
ชีชาตุลฮัจย์ อัลรัสมียะห์” (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ) ระหว่าง
บทนิยามคำว่า “กิจการฮัจย์” กับบทนิยามคำว่า “การรับจัดบริการ
ขนส่ง” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ.
๒๕๒๔

““อะมีรุลฮัจย์” หรือ “รอฮิบชีชาตุลฮัจย์ อัลรัสมียะห์”
(หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ) หมายความว่า บุคคลผู้ทำหน้าที่เป็น
หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการของประเทศไทยนำชาวไทยผู้นับถือศาสนา
อิสลามเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดี
อาระเบีย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔

“มาตรา ๔ ทวิ ให้จุฬาราชมนตรีเป็นอะมีรุลฮัจย์ หรือรอฮิบ
ชีชาตุลฮัจย์ อัลรัสมียะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ) ในปีใดที่จุฬ
าราชมนตรีไม่ประสงค์จะเดินทางไปเป็นอะมีรุลฮัจย์ หรือรอฮิบชีชาตุลฮัจย์
อัลรัสมียะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ) ให้คณะกรรมการกลาง
อิสลามแห่งประเทศไทยเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้สมควรเป็นอะมี
รุลฮัจย์ หรือรอฮิบชีชาตุลฮัจย์ อัลรัสมียะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์
ทางการ) จำนวนสามคน เพื่อให้จุฬาราชมนตรีนำเสนอชื่อต่อคณะ

รัฐมนตรีพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งเป็นอะมัลย์ หรือรอฮิบชาตุลย์ อัลล์มัยยะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการ) จำนวนหนึ่งคน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ตรี แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พ.ศ. ๒๕๒๔

“มาตรา ๔ ตรี ให้อะมัลย์ หรือรอฮิบชาตุลย์ อัลล์มัยยะห์ (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการ) มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฮัจญ์ทางการของประเทศ ไทยนำชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามในกิจการที่ต้องทำเกี่ยวกับการ ประกอบพิธีฮัจญ์ ณ ประเทศซาอุดีอาระเบีย

(๒) เป็นผู้ควบคุมดูแลและอำนวยความสะดวกแก่ชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามที่เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์

(๓) เป็นผู้ประสานงานในการปฏิบัติงานของคณะ เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งเดินทางไปประเทศ ซาอุดีอาระเบียเพื่อกิจการฮัจญ์

(๔) ให้คำปรึกษาหารือแก่คณะกรรมการ

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๓๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๒

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบัน
 ไม่มีผู้ทำหน้าที่เป็นอะมรัลฮัจย์ หรือรอฮิบชาตุลฮัจย์ อัลรสมียะห์ (หัวหน้าคณะ
ผู้แทนฮัจย์ทางการ) สำหรับเป็นผู้นำของชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามที่เดินทางไป
 ไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ทำให้เกิดความยาก
 ลำบากแก่ผู้ที่จะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ในเรื่องการขอใบอนุญาตเข้าเมือง การ
 เดินทาง ที่พัก และมีอุปสรรคอื่น ๆ อีกมาก ดังนั้นเพื่อจัดตั้งปัญหาความเดือดร้อน
 ให้แก่ผู้ไปแสวงบุญ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย สมควรกำหนด
 ให้จุฬาราชมนตรีหรือผู้จุฬาราชมนตรีเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา
 คัดเลือกแต่งตั้งเป็นผู้ทำหน้าที่ อะมรัลฮัจย์ หรือรอฮิบชาตุลฮัจย์ อัลรสมียะห์
 (หัวหน้าคณะผู้แทนฮัจย์ทางการ) มีหน้าที่ควบคุมดูแลและอำนวยความสะดวก
 ให้แก่ผู้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้